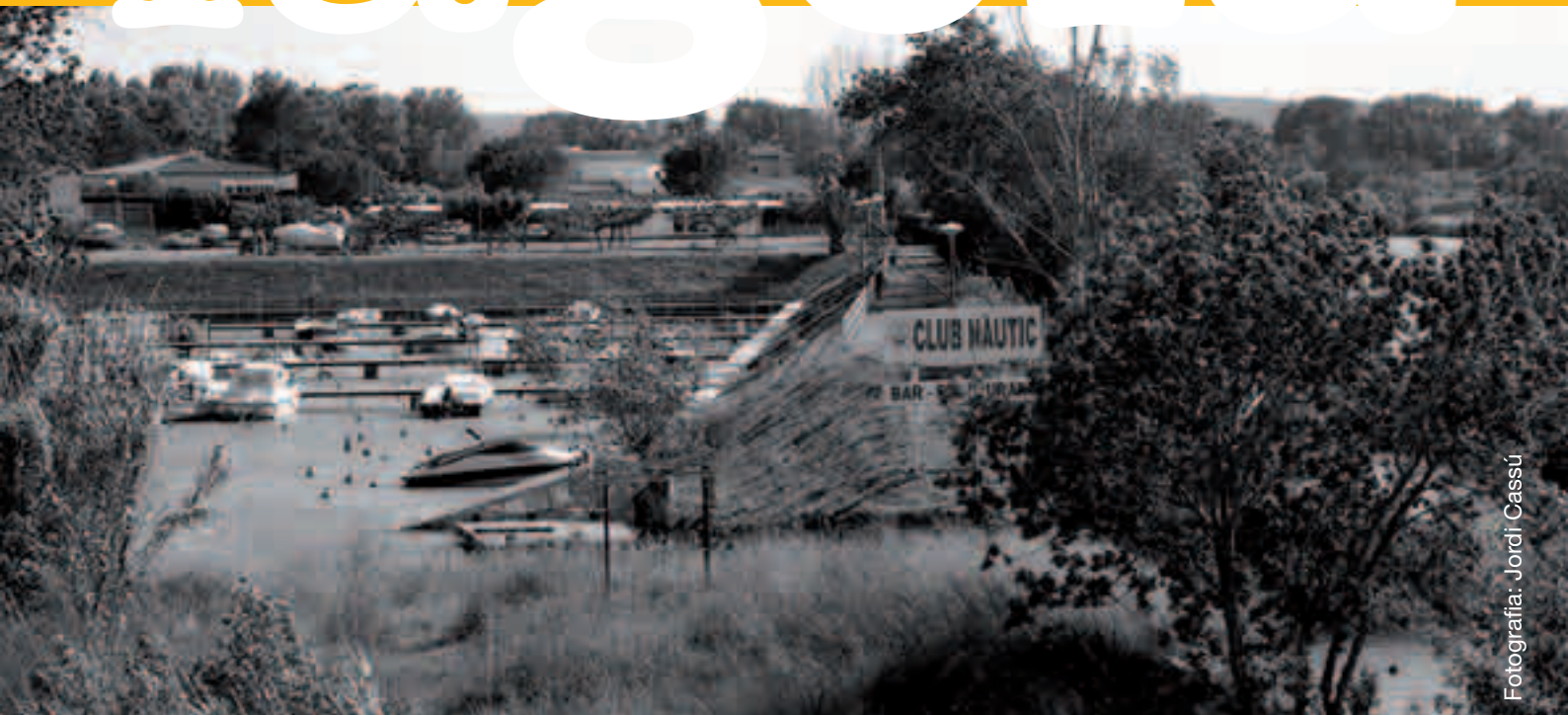

Ajuntament
de Sant Pere Pescador

Lagola

Fotografia: Jordi Cassú

Els càmpings de Sant Pere Pescador també es connectaran al sistema de sanejament municipal

Resum de les inversions realitzades durant la legislatura 2007-2011

Obres de condicionament a l'Escola Llagut

Cavalcada dels Reis 2011

Entrevista a Maria Rosa Font i Massot

sant
perepescador

Benvolguts/des,

La transformació d'un poble és fonamental per garantir el benestar dels veïns i el desenvolupament local.

Si bé és cert que cadascú entén el progrés a la seva manera, hi ha un mínim que sempre li és comú. La inversió en serveis públics bàsics i en serveis d'atenció a les persones forma part d'aquest mínim comú denominador.

Els primers ens permeten tenir cobertes algunes de les necessitats més bàsiques (clavegueram i llum, per exemple) que hem de satisfer com a municipi. Els segons ens ajuden a estar més cohesionats socialment i a enfortir-nos com a comunitat de persones que som. Disposar d'una millor seu per als Serveis Socials, amb una millor ubicació -més cèntrica- que permet un millor accés amb més disponibilitat de places d'aparcament a prop i que fa possible una millor atenció en un servei que a dia d'avui és universal, n'és una bona mostra.

Com també ho és la construcció d'un Centre d'Educació Infantil, és a dir, una Llar d'Infants Municipal. Quan aquest nou equipament educatiu entri en funcionament, acomplirem una triple funció: possibilitar que els pares i mares de Sant Pere puguin conciliar la vida laboral i familiar aquí, a casa nostra; augmentar i millorar els serveis que prestem; i, finalment, posar els fonaments per nodrir l'Escola Llagut de nous alumnes futurs.

Més enllà, una vegada hem actuat sobre allò que és imprescindible per a qualsevol veí, la intervenció en l'espai públic i l'entorn urbà busca generar un poble més amable amb col·lectius amb especials dificultats de mobilitat: els discapacitats, la gent gran i les famílies amb mainada petita, sobretot. En aquest context, recuperar els carrers per als vianants no ens ha d'espantar, sinó que ens ha de fer veure que la prioritat i el primer sempre són les persones, no els vehicles.

Paral·lelament, un municipi amb uns carrers millors, amb uns accessos millors, amb més places d'aparcament i amb un enllumenat públic millor, generarà també, un petit comerç urbà de proximitat millor, revaloritzat i més competitiu, que és del que es tracta. Més competitivitat vol dir més oportunitat de negoci i desenvolupament econòmic. Prosperitat, vaja. Volem que les botigues, comerços i establiments no hagin de tancar i, a més a més, atraure inversió per incrementar el teixit comercial i de serveis al nucli del poble i al municipi en general.

Comptem amb tots vosaltres per transformar Sant Pere Pescador encara més, el camí és llarg però val la pena.

Mentrestant, però, oblidarem per uns dies els maldecaps de les obres i amb la imatge de la magnífica Cavalcada dels Reis encara fresca retinguda a la retina -per cert, una festa que s'ha fet gran des d'allò més petit-, encetarem la Festa Major de Sant Sebastià.

Bona Festa Major!

Rebeu una cordial salutació,

Jordi Martí Deulofeu
L'Alcalde

Els càmpings, l'àmbit de l'Hotel El Molí i vivendes del Mas Sopes també es connectaran al sistema de sanejament

El passat 17 de novembre l'acord de paraula assolit entre l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA), els càmpings de Sant Pere Pescador en la seva totalitat (7), l'Ajuntament i el Consorci de la Costa Brava, fruit d'unes negociacions que vénen de lluny, va permetre desencallar una problemàtica i un dèficit estructural en els serveis públics bàsics que patim com a poble des de fa moltíssims anys, la connexió dels màxims representants del sector serveis túrístics al sistema de sanejament municipal que condueix les aigües residuals a l'Estació Depuradora d'Aigües Residuals (EDAR) de l'Escala-Albons.

Aquesta és, sense cap mena de dubte, una notícia magnífica en tots els aspectes. En primer lloc, perquè amb la connexió dels càmpings donarem continuïtat a les obres de connexió dels sistemes de sanejament dels nuclis de Sant Pere Pescador i l'Armentera a l'EDAR de l'Escala-Albons, a punt per entrar en funcionament durant la propera temporada d'estiu.

Per altra banda, perquè amb aquestes obres aprofitarem l'avinentsa per solucionar, també, la connexió de l'àmbit que formen l'Hotel El Molí, can

Roquera i can Massoni, a part, naturalment, del càmping El Riu, i algunes vivendes i instal·lacions que es troben al costat de la depuradora del Mas Sopes, com és el cas de la casa del pintor Prim Fullà, la de la família Nuber i el Beach Club situat a l'antiga recepció del càmping l'Àmfora, entre altres.

En resum, una vegada hagin finalitzat aquests treballs, només quedaran per connectar-se al sistema de sanejament municipal aquelles edificacions, vivendes o masos aïllats que, per diverses circumstàncies, fan més complexa l'arribada de la xarxa (llunyania, zona no urbana, etc.).

Fotografia: EL PUNT

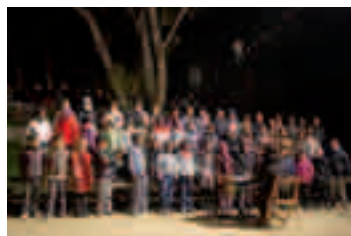
3

Els Reis Mags d'Orient

Aquest any, l'arribada dels Reis Mags d'Orient va ser tot un èxit.

El riu Fluvià els esperava amb un caminet de foc i els nens i nenes del poble els acolliren l'arribada amb els fanalets. Aquest any Ses Magestats estaven espantats perquè no sabien per on arribar al poble, no sabien on havien de donar la benvinguda, ni tampoc tenien clar on donarien els regals.

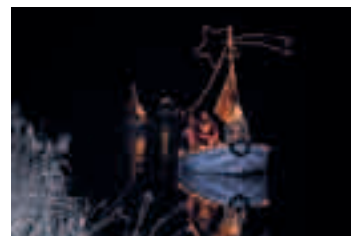
Gràcies a la Comissió de Reis però, tot això va quedar resolt: els petits de l'escola els van preparar una benvinguda inigualable; cançons adaptades per als Reis de Sant Pere Pescador! Després, l'alcalde els va donar la clau del poble, perquè poguessin entrar a totes les cases a deixar els obsequis i el carbó, i de seguida van anar a fer un passeig pel municipi. Encara que hi havia molts carrers aixecats per obres van poder passar per una

ruta alternativa, i a fer els parlaments i a donar els obsequis, al nou Pavelló Municipal.

Encara que aquest any era tot nou, tot va anar sobre rodes: els Reis venien carregats, els nens i nenes es van portar molt bé i la Comissió ho tenia tot a punt.

Així doncs, només queda que tots recordem i, sobretot, que tots donem les més sinceres gràcies a tots aquells que fan possible que Sant Pere Pescador pugui gaudir d'una festa de Reis com la del passat dia 5 de gener. Les dificultats, l'enorme feina i els grans esforços fets per la Comissió queden petits al costat dels somriures dels més menuts davant dels resultats.

Gràcies de tot cor a tots els que han format part, els que formen i els que formaran la Comissió de Reis. Sant Pere us ho agrairà ara i sempre!

Detall de la cantada de la mainada de Sant Pere Pescador i de l'Escola Llagut durant l'arribada dels Reis amb barca pel riu Fluvià el 5 de gener. Primera fotografia: Escola Llagut

Inversions legislatura 2007-2011

Cada vegada més, tots plegats hem anat aprenent que en el món real se'ns demana que a l'hora de tancar una etapa de la vida i abans d'encetar-ne una altra cal fer un balanç/reflexió i donar explicacions del resultat obtingut, fet que cal entendre també com una mostra de transparència i maduresa política, que és el cas que ens pertoca.

Si voleu, la primera pregunta que ens podem fer des del punt de vista economicofinancer és com arrenca la gestió d'aquest equip de govern el 2007? Doncs bé, amb una prova de foc de les de veritat, com diria aquell, i gràcies a déu que no n'hem sortit escaldats, que era el més probable.

Des del punt de vista econòmic, enfrontar-nos a una inversió (Pavelló Poliesportiu) de més de 3 M€ per un poble com Sant Pere, de només 2.000 habitants, era quelcom més que ser agosarats, però vam entendre que la corresponsabilitat i la lleialtat institucional així ens ho exigia. Alguns afegitons de despeses imprevistes en els acabaments del Camp d'Esports i al carrer de la Rajoleria, no pas precisament petits, varen ser la cirereta del pastís (veure el quadre-resum d'inversions del full adjunt).

4

Tenint en compte que només comptàvem amb un 40% de subvenció (1,4 M€) per afrontar la construcció del Pavelló Poliesportiu i que, per tant, els 1,8 M€ restants calia assumir-los directament des de la hisenda municipal, el repte no era gens menyspreable. Això cal afegir que tot el patrimoni financer ja estava compromès (romanent de tresoreria, alguns convenis amb els càmpings i vendes de terrenys), amb el que, a la pràctica, ens quedàvem sense un "roc a la faixa", que és el que aconsella el refrany català. Si ens ho mirem de manera freda, va representar una descapitalització de més d'un 70% (1,5 M€) respecte els ingressos corrents. Finalment i per acabar-ho d'arreglar, la subscripció d'un crèdit de quasi 500.000 €, ens feia pujar de cop l'endeutament a un 25%, quan partíem de gairebé un 0%.

Tot això quasi ens hipoteca els dos anys següents (2008 i 2009), ja que la mesura que calia aplicar i segurament l'única realista, era espaiar en el temps un projecte d'aquest tamany per poder-lo "digerir" millor econòmicament.

Això no vol dir que mentrestant no es generin nous projectes, ans al contrari, tot i que el canvi de concepte va significar fer-los d'un tamany més raonable, més transversals, amb efectes a l'espai urbà, a sectors com el comerç urbà, a dotar-nos de nous equipaments municipals, a millorar els serveis bàsics, etc., per poder-los executar en l'última part de la legislatura.

En el detall adjunt veureu que en aquest període 2008-2011 haurem executat fins a 8 projectes amb

un import total de 2,75 M€, molt similar al que va representar l'adjudicació del Pavelló Poliesportiu l'any 2007. La gran diferència positiva és, però, el grau de subvenció obtingut, per sobre del 83% de mitjana (xifra molt poc habitual) i, tot i que som modestos en la valoració que fem de la nostra gestió realitzada, en certa mesura es deu a la tasca diària feta per l'equip de govern davant de les diferents administracions que hi ha aportat diners. L'increment de les subvencions aconseguides és de més d'un 60% respecte la situació que trobem el 2007.

Per altra banda, hem reduït el cost total a assumir per part de l'Ajuntament (435.000 €) en aproximadament un 80%, el que ens dona marge de maniobra i oxigen per atacar altres necessitats d'inversió al municipi. La ràtio d'endeutament addicional que representarà el fet de no descapitalitzar-nos és d'un 18%, que afegit al 25% que dèiem en paràgrafs anteriors d'amortització del projecte del Pavelló, ens situarà en un índex de càrrega financera estimat de prop del 40%, nivell d'endeutament simbòlic que era una fita interna que com a equip de govern ens vam autoimposar no sobrepassar.

Què cal dir del romanent de tresoreria (el que realment tenim quan obrim el calaix)? Doncs l'altra bona notícia és que hem estat capaços de passar de pràcticament 0 € el 2007 (perquè també es va destinar al Pavelló Poliesportiu), a més de 400.000 € en l'actualitat, cosa que s'ha assolit pel fet de ser rigorosos en l'execució dels pressupostos corrents, no permetre una descapitalització desmesurada i fer ús d'una ràtio d'endeutament adequat.

Finalment, si sumem tots els projectes promoguts directament per aquest Ajuntament des del 2007 al 2011, representa que a Sant Pere Pescador hem estat capaços de bolcar més de 6 M€ d'inversió, el que és aviat dit, o en altres termes és com si a cada veí li haguessin donat 3.000 € des de les diferents administracions .

Si, a més a més, a tot això hi afegim els projectes de gestió externa però amb efectes i beneficis directes al municipi, com són el cas de les obres de connexió de la nostra xarxa de clavegueram a l'EDAR de l'Escala-Albons realitzat pel Consorci de la Costa Brava i l'arranjament estructural del pont sobre el riu Fluvià portat a terme per la Diputació de Girona, que han representat quasi 5 M€ addicionals, tot plegat augmenta la xifra a una quantitat global d' 11 M€, és a dir, 6.000 € per càpita.

Per sentir-nos cofois tots plegats, probablement Sant Pere Pescador ha estat un dels pobles amb un índex d'inversió més alt en aquest període (2007-2011) i ens atrevim a assegurar en tota la història d'aquest Ajuntament.

Inversions legislatura 2007-2011

	Cost Projecte	Total Subvencions	Percentage Subvencions	Cost assumir Ajuntament	Fons propis i altres	Contribucions Especials	Préstec a subscriure
2007	Pavelló Poliesportiu	1.420.000,00 €	44,4%	1.780.000,00 €	1.300.000,00 €		480.000,00 €
	Carrer de la Rajoleria - Sobrecostos	- €	0,0%	60.000,00 €	60.000,00 €		- €
	Camp d'Esports i altres - Sobrecostos	- €	0,0%	95.000,00 €	95.000,00 €		- €
Any 2007	3.355.000,00 €	1.420.000,00 €	42,3%	1.935.000,00 €	1.455.000,00 €	- €	480.000,00 €
Endeumentament				24,0%	Descapitalització/ingressos corrents		
2008	Capella Sant Sebastià	22.500,00 €	75%	7.500,00 €	7.500,00 €		
2009	Entorns del Pavelló	332.000,00 €	100%	- €	- €		- €
2010	Clavegueram c. Escoles	150.000,00 €	93%	11.000,00 €	11.000,00 €		
	Regeneració urbana del nucli	409.810,87 €	87,9%	33.366,70 €	33.366,70 €	22.806,20 €	
	Llar d'Infants	716.000,00 €	76,5%	168.263,73 €			200.000,00 €
	Accessos c. Narcís Cirrana i c. del Carme	212.000,00 €	100%	- €	- €		- €
2011	Vestidors Camp d'Esports	435.000,00 €	96,6%	15.000,00 €	15.000,00 €		
	Aigües plujanes c. Sant Sebastià	400.000,00 €	50,0%	200.000,00 €			200.000,00 €
Període 2008-2011	2.751.983,77 €	2.294.047,14 €	83,4%	435.130,43 €	66.866,70 €	22.806,20 €	400.000,00 €
Endeumentament				18,2%	Disminució en el cost assumit		
Millora/increment en subvencions				61,6%	Millora en la capitalització		
							77,5%
							95,4%

Obres de condicionament a l'escola

Durant el mes d'agost i setembre, fins el dia de començar el curs, el dimarts 7, una setmana abans del que era costum, es van realitzar una sèrie d'obres de condicionament de l'escola: es va afegir un mòdul per als nens i nenes d'educació infantil, es van pintar algunes classes i passadissos, es va canviar la porta d'entrada lateral i sobretot, es va obrir el nou accés al recinte, des de la plaça de davant del Pavelló Municipal. Tant els nens i nenes que vénen amb l'autobús escolar com els que hi accedeixen a peu, poden entrar al centre sense que els pares i mares pateixin pel trànsit. Ara hauríem d'aconseguir que les famílies que porten els seus fills i filles amb cotxe, aparquessin correctament ja fos en el gran espai d'aparcament que queda entre l'escola i el riu o en els aparcaments marcats al carrer escoles o propers. Una obra important ha estat la instal·lació de la caldera de la calefacció i el dipòsit amb els respectius espais tancats i independents per a la millora de la seguretat.

Aprofitant que el Departament d'Educació ha concedit una pizarra digital per a la classe de 5è, durant les vacances de Nadal també s'ha pintat l'aula i se n'ha millorat la il·luminació.

AMPA

Ens sembla important destacar la feina que realitzen els pares i mares membres de l'AMPA de l'Escola Llagut: des de fa uns quants anys la tasca més visible que fan a principi de curs és el reciclatge dels llibres, cosa que representa un gran estalvi per a les famílies, igual que l'ajut econòmic destinat a les excursions i als autocars que porten als nens i nenes a fer diverses activitats fora del poble. També organitzen diferents activitats extraescolars a les que tots els nens i nenes que formen part de l'escola poden accedir: multiesports, joc i esport, judo, iniciació al tennis, escacs, taller de teatre, taller de manualitats i taller de contes i manualitats. Gràcies a l'AMPA els pares i mares que per horaris laborals necessiten portar els seus fills a l'escola abans de les 9,

tenen un espai d'acollida matinal i el mes de juny, durant el període d'horari intensiu, hi ha monitors fins a les 5 de la tarda. No ens oblidem dels casals que organitzen durant les vacances de Setmana Santa així com el que s'organitzarà aquest curs durant l'anomenada "setmana blanca". Alhora, a l'escola s'ofereix un servei de psicopedagogia que també costea l'Associació de Pares i Mares, amb el suport de l'Ajuntament. Quan arriba final de curs organitzen una agradable festa amb jocs pels nens i nenes i sopar per a tothom, i per Nadal un parell de sessions de Quina oberta a tots els que hi vulguin participar.

Gràcies per la vostra tasca!

Orientació familiar

6

Per tercer any consecutiu, s'està duent a terme el Servei Local d'Orientació Familiar al que poden accedir totes les famílies amb fills i filles fins a 18 anys. En els tallers comuns es discuteixen els temes que preocupen a pares i mares; en els sessions individu-

als cada família té l'oportunitat de tractar algun tema que el preocupa especialment, de forma privada amb l'educadora. I si mai sorgeix algun problema urgent hi ha una línia telefònica directa, les 24 hores del dia, amb el servei de psicòlegs i pedagogs.

Gent gran

El passat estiu hi va haver canvi d'alguns dels membres de la junta de l'Associació de Jubilats i Pensionistes de Sant Pere Pescador, començant pel president que actualment és el senyor Josep Maria Vilà. Sembla que la nova junta ha entrat amb ganes de fer moltes activitats. Els desitgem molta sort.

El primer que han fet ha sigut donar un nom a l'Associació: LA RECTORIA. La gent de Sant Pere sap que el Casal Cultural es va construir a l'espai que antigament ocupava la rectoria, per tant el nom no va sorprendre a ningú. Aviat es posarà un rètol perquè tothom pugui identificar l'espai i l'Associació.

El Tió a Sant Pere

Diu la llegenda que una vigília del dia de Nadal, en una masia al mig del bosc d'unes muntanyes molt altes i nevades, hi vivia un matrimoni molt pobre. No podien sortir a treballar per culpa de la gran nevada que aquell any havia caigut i sols els quedava un tronc per a tirar-lo al foc i escalfar-se i un plat de sopa per menjar. Així que s'acostava el vespre, es van posar a preparar el pessebre, com venien fent cada any, quan de sobte van trucar a la porta de la masia...

Era un pobre vell, de llarga barba blanca, que els demanava per entrar a escalfar-se, perquè s'havia perdut en mig de la neu i la fosca.

Mentre s'escalfava vora el caliu de la llar del foc, la mestressa li va preparar l'únic plat de sopa que tenien i el seu marit agafà la destral per estellar el tronc per a poder revifar el foc que poc a poc s'anava esmoreint.

Quan el vell se n'adonà, li digué al marit que no fes servir la destral, sinó que li donés uns cops amb una vareta d'avellaner que ell li lliurà. Tot i pensant que el vell no tocava vores, i per tal de no contradir-lo, va fer el que el pobre vell deia.

Al primer cop de bastó que va donar, el tronc s'obrí i de dins van sortir tota mena de menjars i monedes d'or i argent.

Que content es posà el matrimoni!!! Quan van anar per agrair-li el que havia fet, el pobre vell ja havia desaparegut. Havia marxat, caminant en mig de la neu, cercant altres persones amb el cor bo i generós.

A partir d'aquell dia, i en totes les llars catalanes, a la vigília del dia de Nadal, amb un tronc de fusta, es fa cagar el tió. I si durant l'any hem estat bons i hem tingut el cor generós... SABEM QUE BÉ QUE ES PORTA EL TIÓ!

Aquest any a Sant Pere, els nens i nenes deuen haver tingut el cor molt generós, perquè tots van tornar cap a casa amb un detall del tió del poble. A la Plaça de l'Església, el diumenge 19 de desembre petits i no tan petits van passar a veure el tió, per escalfar-lo i cantar-li unes quantes cançons. Després, tothom va poder gaudir del fantàstic concert en benefici de "La Marató" que feia la coral a l'església. No m'estranya que tothom tingués un detall: -Sant Pere és un poble generós!- Devia dir el tió!

Altres activitats

L'Ajuntament de Sant Pere Pescador, en col·laboració amb la Diputació de Girona, disposarà d'un Parc de Salut situat a la zona verda del costat del parc infantil que hi ha entre els carrers Empori, Remences i Pirineu. Paral·lelament a la instal·lació d'aquest Parc urbà de Salut, properament el consistori també gaudirà d'un Itinerari de Salut per a qui ho desitgi.

Fotografia: Jorgina Homns

El Pavelló Poliesportiu Municipal ha allotjat el Casalet de Nadal

El 19 de desembre es va fer la presentació del F.C. Sant Pere i el C.F. Base Sant Pere Pescador al Camp d'Esports Municipal.

El dissabte 20 de novembre es va celebrar la 2a prova del Circuit Comarcal de Cros al Parc del Riu.

Entrega d'obsequi del grup de dones del Taller El Didal a en Jordi Ayats per la seva col·laboració en la cessió del Local Social Polivalent i Espai d'Entitats situat al primer pis de "la Caixa" per al teixit associatiu del poble.

Fotografia: Josep Maria Barceló

Entrega de la copa de campió del I Torneig de Futbol Sala de Sant Pere Pescador celebrat al Pavelló Poliesportiu Municipal el passat 8 de desembre al F.C. L'Escala

Fotografies: Club Vòlei Sant Pere Pescador

Aquesta temporada l'esport femení de Sant Pere compta amb un nou representant, el Club Vòlei Sant Pere Pescador, que també treballa amb el voleibol de base a nivell de formació

El dissabte 15 de gener es va celebrar la Trobada comarcal de minivoleibol al Pavelló Poliesportiu Municipal, organitzada pel Consell Esportiu de l'Àrea d'Esports de l'Ajuntament de Sant Pere Pescador.

Baby santperencs i santperenques

Joel da Silva Fernández
23/07/2010

Reduan Lamriss
26/11/10

Pau López Abras
08/09/2010

Roc Vicente Inzaurre
18/12/2010

I també han nascut:
Lluís Casero Riera (12/10/2010), Mohamed Herroudi Bensaria (16/08/2010), Aïsatou Jaïteh Jabby (05/11/2010), Iker Benjamin Jerez Roosenboom (20/11/2010), Aziza Khouya Dirrouch (18/10/2010), Ouidad Lakhdiri (24/10/2010), Maëlys Marbehant (15/11/2010), Elias Popa (21/07/2010), Oscar Serrano Cale (23/07/2010)

Entrevista a M. Rosa Font i Massot

M. Rosa Font i Massot. Nascuda a Sant Pere Pescador (Alt Empordà), viu actualment a Girona, on exerceix com a professora de Llengua i Literatura catalanes en un institut. És autora dels llibres de poesia *Tres notes i el silenci* (Eds. 62, 1989), *Quadern d'Erinna de Telos* (Edit. Columna, 1989), *Com ombres vives* (Edit. Columna, 1996), *Aigua llunyana* (Premi Vila de Martorell, Edit. Viena, 2001) i *La llum primera* (Premi de Poesia Festa d'Elx, Poesia 3 i 4, 2005). Enguany ha estat guardonada amb el premi Rosa Leveroni (2008) pel seu recull de poemes titulat *Des de l'arrel*. També ha publicat les novel·les *Envia'ns un àngel* (Alfaguara-Grup Promotor, 1999, 5ª edició: 2006) i *L'ànima del freixe* (Edit. Barcanova, 2003).

Quines èpoques de l'any acostumes a passar a Sant Pere?

Bàsicament les vacances: el mes d'agost, alguns dies de Nadal i alguns dies de Setmana Santa; sobretot aquests períodes que no treballa a l'institut de Girona on dono classes. I de tant en tant el cap de setmana també venim.

Com ha influït Sant Pere en la teva obra? Creus que viure en un paratge natural d'aquestes característiques et serveix d'inspiració?

Doncs la veritat és que sí. Hi ha persones, com seria el meu cas, que sempre portem un paisatge concret interioritzat. I jo sempre porto interioritzat el paisatge de Sant Pere Pescador. Concretament el riu, la desembocadura, el mar, els arbres, els insectes, les plantes, ... A mi és un paisatge que sempre m'ha acompanyat, ja que he nascut al carrer del Joncar. Ja a vegades anàvem fins al Mig de Dos Rius, la meua mare ens acompanyava i el meu pare sempre m'ensenyava el nom dels arbres i les plantes, i sempre ha estat una cosa que m'ha agradat molt. I hi ha alguns poemes, bastants, que parlen d'aquest paisatge.

Sabem que has participat molt activament en grups de defensa dels Aiguamolls de l'Empordà en general, què s'ha aconseguit fer durant aquests anys?

Ara parlem de molts anys, de quan hi havia el Grup de defensa dels Aiguamolls de l'Empordà, que encara es diu així. Amb aquest grup vàrem fer diverses accions seguint els passos de Jordi Sargatal, que era l'ànima del grup de defensa. Vam fer accions de protesta (per exemple davant de les màquines que venien a fer la urbanització de Port Llevant, a la badia entre Castelló i Sant Pere), conferències que es feien pels pobles, com ara a Vilamacolum, Fortià, Castelló o aquí a Sant Pere.

Sí que penso que vàrem aconseguir aturar el que havia de ser aquesta urbanització de Port Llevant, i aquest tros és el que ara és el Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, i en aquest sentit sí que em sembla un avenç.

Creus que hi ha diferències significatives entre viure a Sant Pere i viure a Girona? Com afecta això al teu dia a dia?

Sí, és clar, hi ha una gran diferència, i potser ho visc de manera diferent perquè quan vinc aquí a Sant Pere per mi és anar a veure els meus pares, a veure la família. I després, sobretot, poder gaudir dels temps d'oci que tinc anant a caminar per aquests llocs que ara et deia (al Mig de Dos Rius, la desembocadura, el mar, ...). Per mi venir a Sant Pere em representa alegria de poder gaudir dels moments de contacte amb la natura, els moments de tranquil·litat, ... I és clar, viure a Girona és viure en una ciutat, és el lloc on treballa, i té una altra connotació.

D'entre els premis que t'han concedit, com ara el Premi Vila de Martorell o el Premi Poesia Festa d'Elx, quin t'ha fet més il·lusió guanyar?

Per mi tots van ser molt diferents, perquè és clar, jo en els tres primers llibres que vaig publicar sempre havia quedat finalista, i aleshores, en el Premi Vila de Martorell, va ser el primer que vaig guanyar. Em va fer molta il·lusió veure que el llibre *Aigua llunyana*, que mira, potser és un dels llibres on és més present el paisatge de Sant Pere, els records d'infantesa i d'adolescència, i com que va ser el primer premi que vaig guanyar em va fer molta il·lusió en aquest sentit.

Després, en els Festa d'Elx, el vaig guanyar amb un llibre que per mi representa un canvi en la meua trajectòria poètica, que és aquest de *La llum primera*, que és un llibre que va néixer d'una manera una mica casual, ja que m'havien encarregat d'escriure un poema per al Festival de Músiques Religioses del Món, que es fa cada any a Girona. Aleshores aquest poema que es titula *Tangri* i el varen musicar i es va convertir en un espectacle que es feia a

les escales de la Catedral dintre del Festival de Músiques Religioses del Món de Girona. És clar, aquest poema després va donar lloc a escriure'n d'altres que varen produir el que és el llibre *La llum primera*, que el vaig presentar en els Premis Festa d'Elx. I em va fer molta il·lusió perquè era anar en el que per mi encara eren els Països Catalans, allà a Elx, ben bé al sud de la Comunitat Valenciana, on la realitat lingüística és molt diferent de la nostra, perquè el català es parla poc. M'hi vaig presentar perquè era el País Valencià. Em va agradar molt anar allà a recollir el Premi, i conèixer la ciutat i aquesta realitat lingüística.

Llavors l'altre, és clar, el Rosa Leveroni, que és aquest que vaig guanyar a Cadaqués em feia una doble il·lusió perquè era a Cadaqués, a l'Empordà, i també perquè porta el nom de Rosa Leveroni, que és una poeta que a mi m'agrada especialment. Per tant guanyar-lo també em va fer molta il·lusió. I ha estat una mica la culminació.

Jordi Martí: El gust per la poesia d'on et prové? En quin moment comences a apreciar el gènere de la poesia? I perquè et decantes més per la poesia i no per la prosa, que és un gènere menys prolífic i més complex?

Jo suposo que hi va influir molt les lectures que vaig fer durant el batxillerat, primer en una acadèmia a Castelló d'Empúries i llavors a les Escolàpies de Figueres. Els tres primers anys que vaig estudiar en aquesta acadèmia ens examinaven per lliure a Figueres (amb un dia d'examinaves de totes les matèries). Quan vaig anar a les Escolàpies vaig tenir la sort de tenir una professora que em va influir molt, que era la Mª Àngels Anglada, que és una persona que aprecio especialment. Llavors ella, tot i que en aquell moment no estudiàvem en català, sinó que tot era en castellà, i la literatura que ella ens feia era la literatura espanyola. Malgrat això vam començar a llegir poemes com ara Espriu, Maragall, Verdader... i em van començar a influir. Perquè de poesia potser n'havia llegit poemes escadossers però no en tenia un contacte directe. I a partir d'aquí em va començar a interessar el gènere. Aleshores vaig començar a llegir i aquí va néixer la meua afició per la poesia.

Tot i que també he escrit narrativa, una novel·la per joves i una per adults, que és una novel·la històrica. Però és clar, bàsicament sempre he escrit poesia perquè és un gènere que puc escriure més fàcilment pel temps que tinc. I una novel·la la considero que necessita un temps més continuat de treball, és més una obsessió i demana un treball regular, constant, diari. I és clar, jo aquest treball constant i diari no el puc tenir per la meua feina a l'institut. I aleshores la poesia em permet tornar-hi sempre, accedir-hi de tant en tant. I també és un gènere que em sento potser més prop de mi, potser és el que sempre he estimat i he conreat, a diferència de la novel·la.

De fet, el gènere en el qual m'hi sento més còmode és la poesia, per començar. Però també és veritat que les circumstàncies de la feina em permeten treballar més la prosa que la prosa. I no puc dedicar-li un temps diari a la poesia. Puc dedicar-li doncs caps de setmana, vacances...

Quina tasca desenvolupes a l'Aula d'Humanitats de Girona?

Ara no tant, però abans hi havia fet cursos de poesia, és a dir, concretament hi vaig fer cursos sobre com escriure poesia, tallers de poesia.

Quin consell li donaries a algú que, com tu, es vulgui dedicar a la poesia?

Primer de tot li ha d'agradar molt llegir, perquè jo crec que per escriure un abans ha d'haver llegit molt, li ha d'agradar molt la lectura. I després, bàsicament, observar el món amb els ulls molt oberts, saber valorar totes les coses, els petits detalls de cada dia i de les persones, i estimar el món de les lletres.

Des del teu punt de vista, quina evolució ha sofert Sant Pere des de que eres petita fins ara? Creus que aquests canvis han estat positius o negatius?

Jo crec que ha canviat molt. Hi ha per exemple poemes en aquest llibre que deia que es titula *Aigua llunyana*, un poema que es titula els carrers del poble que em sembla que representa molt els canvis del poble. Sant Pere en la meua infantesa era el Sant Pere on la gent als estius treia la cadira al carrer i feia la xerrada a fora, que encara algunes famílies ho fan, el que seria parar la fresca. Era el Sant Pere on ens coneixíem tots (jo era petita eh...) i jugàvem al carrer i anàvem a parlar amb la gent de les botigues, era el Sant Pere on coneixíem els primers turistes que havien arribat, en sabíem els noms, era el Sant Pere més reduït, més familiar. El Sant Pere d'ara segurament també ha guanyat moltes coses més positives, com ara en les infraestructures del poble (tenim un centre cívic, una biblioteca, ...) per tant és normal que canviï el poble, es guanyen coses però també se'n perden d'altres. Però a mi em sembla que el futur s'ha de mirar sempre amb il·lusió, no es pot viure sempre del passat. El Sant Pere actual segurament també és el resultat d'aquest passat.

Jordi Martí: Quina és la teua opinió sobre la situació que travessa el país en general, però no tant des d'un context de crisi econòmica, que no podem controlar des dels pobles petits i mitjans, sinó com a país, com algunes coses que estan passant amb la llengua catalana. I també saber quins són els autors que t'han influït més al llarg de la teua carrera literària.

Pel que fa al país, haig de dir que a mi em preocupa molt el que ha passat ara a nivell de llengua, en el tema de la immersió lingüística. Crec que és vital perquè la gent que ens arriba a casa nostra, al nostre país, es puguin integrar. I crec que deixar que només tres o quatre famílies que han apel·lat al Tribunal Constitucional puguin tenir aquest poder a mi em sembla molt perillós, perquè és un joc que segurament té el seu punt legal però que a mi em sembla que pot portar molta discriminació tant a nivell de coneixement, del que és la llengua i cultura del nostre país, com també a nivell d'integració. Si deixem que tothom es pugui integrar en la llengua que li sembli...

En Jordi: Saps quan hi va començar a haver la disparitat d'opinions entre els pagesos (que abans defensaven la protecció del Parc Natural) i els propis encarregats del Parc.

No n'estic gaire segura, possiblement fos a mitjans dels anys noranta. Però realment també em sobta que dos col·lectius (pagesos i defensors del Parc) que abans havien lluitat junts per evitar la construcció de grans urbanitzacions en zona d'aiguamolls... Penso que podria ser degut a que en l'actualitat els pagesos es veuen massa limitats o controlats pel Parc.

EL POBLE

No hi ha cap llum: només els del meu poble fulgents en la nit fosca, arrezerats del fred, del glaç. No hi ha cap veu. Només les del carrer quan es desperta l'alba: reboten en els radis de la bici i xoquen contra els murs del vell paller. No hi ha lladrucs de gossos ni miols: només el plor d'un nen que esclata a l'horitzó dels camps i em torna els plors dels nens que vàrem ser en aquells dies lluminosos, quan les veus s'encenien de colors. Sense fred, sense cases, sense nit.

M. Rosa Font i Massot
(Del llibre *Un lloc a l'ombra*)